

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8.7.2015 v Plzni ve věci R. Č., nar. [redacted] v Plzni, trvale bytem [redacted], t.č. hospitalizovaného v Psychiatrické nemocnici v Dobrušce, o návrhu státní zástupkyně na uložení zabezpečovací detence a zabrání věci, **t a k t o :**

- I. Podle § 239 odst. 1 trestního řádu za použití § 100 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku se R. Č., nar. , u k l á d á zabezpečovací detence.
- II. Podle § 239 odst. 1 trestního řádu za použití § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se ukládá **zabrání věcí**, a to palné krátké kulové zbraně – **šestiranového revolveru** ALFA PROJ Brno, model 3840, ráže 38 Special, v.č. 6384002290, včetně **4 kusů kulových nábojů** ráže 38 Special tuzemské provenience Sellier & Bellot Vlašim a vojenské palné kulové samočinné zbraně – **samopalu** 26 tuzemské provenience Česká zbrojovka Uherský Brod, ráže 7,62x25 Tokarev, v.č. 138691, **se dvěma zásobníky**, kdy se jedná o věci zajištěné dne 7.11.2014 a uložené u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál.

Odůvodnění

Dne 18.5.2015 byl státní zástupkyní Krajského státního zastupitelství v Plzni podán ke zdejšímu soudu návrh na uložení zabezpečovací detence R. Č. a na zabránění věci, a to palné krátké kulové zbraně – šestiranového revolveru Alfa Proj Brno, model 3840, ráže 38 Special, v.č. 6384002290, spolu se 4 kusy kulových nábojů ráže 38 Special tuzemské provenience Sellier & Bellot Vlašim a vojenské palné kulové samočinné zbraně – samopalu 26 tuzemské provenience Česká zbrojovka Uherský Brod, ráže 7,62x25 Tokarev, v.č. 138691, se dvěma zásobníky. V návrhu státní zástupkyně uvedla, že proti R. Č. bylo vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kdy těchto trestných činů se měl R. Č. dopustit tím, že

- 1) dne 7.11.2014 v přesně nezjištěné době od 15.45 hodin do 16.20 hodin na pozemní komunikaci před svým současným bydlištěm v [REDACTED], okres Plzeň – město, poté, co došlo ke slovní rozepři mezi ním a J. [REDACTED] L. [REDACTED], nar. [REDACTED], který v tu dobu seděl na místě řidiče ve stojícím vozidle BMW X5, RZ [REDACTED] a R. [REDACTED] Č. [REDACTED] stál vedle vozidla na straně spolujezdce, kde bylo stažené okno dveří spolujezdce, R. [REDACTED] Č. [REDACTED] vytáhl svoji legálně drženou zbraň – revolver ALFA PROJ ráže 38 Special a se záměrem J. [REDACTED] L. [REDACTED] zbavit života proti němu do vozidla šestkrát vystřelil, poté odešel do svého bydliště, kde svoji zbraň přebil a vrátil se zpět k vozidlu BMW X5, RZ [REDACTED], kdy ještě dvakrát vystřelil do uvedeného vozidla směrem k poškozenému, přičemž J. [REDACTED] L. [REDACTED] celkem zasáhl

nejméně pěti ranami, a to do oblasti hlavy, hrudníku a ramene, v důsledku čehož J. L. na následky tohoto střelného poranění na místě zemřel,

- 2) od neustanovené doby, pravděpodobně od roku 1996, do 7.11.2014, přechovával ve svém bydlíšti v , střelbyschopnou vojenskou palnou kulovou samočinnou zbraň – samopal vz. 26 tuzemské provenience České zbrojovky Uherský Brod, ráže 7,62x25 Tokarev, v.č. 138691, se dvěma zásobníky, ačkoli k tomu neměl žádná povolení a jako držitel zbrojního průkazu skupiny A,B,E si musel být vědom a byl srozuměn, že tato zbraň patří do kategorie A podle § 4 písm. a) bod 2 zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních a střelivu, v platném znění, když zbraň nebyla řádně registrována a nabýt do vlastnictví, držet a nosit jí může pouze držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo C, kterému byla udělena výjimka, neboť tyto zbraně jsou zbraněmi zakázanými.

Z návrhu státní zástupkyně je dále zřejmé, že trestní stíhání R. Č. bylo dne 18.5.2015 usnesením státní zástupkyně podle § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastaveno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5.6.2015.

Krajský soud v Plzni v rámci veřejného zasedání provedl veškeré důkazy mající zásadní relevanci pro posouzení, zda se stal předmětný skutek, zda tento skutek spáchal R. Č. a zda skutek naplňuje znaky zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Soud v rámci veřejného zasedání provedl výslech R. Č., který uvedl, že jemu a jeho rodině bylo vyhrožováno, jednalo se o terorismus. Již komunistická STB se rozhodla zničit celou jeho rodinu. V době, kdy byl zavražděn P. a J., měl být zlikvidován i R. Č., a to V. z komunistické STB. Do všeho byli zapleteni i L. Asi tři měsíce po vraždě P. a J. za ním přišel nějaký pán, který mu řekl, že se dal k FBI a nabídl mu, zda se nechce podílet na vyšetřování té vraždy. Řekl také, že jeho číslo u FBI je 01 a on že má číslo 02 a že mu budou odposlouchávat telefon a podle toho zjišťovat, co se děje. Pak jednou na mejdanu v bytě pronajatém Albánci, se kterými kamarádil, byl odveden do sklepa a bylo mu řečeno, co si vůbec myslí, že je u FBI. Tehdy přivedli jeho kamaráda a nahráli to tak, že ho jako střelili do hlavy, ale byl to slepý náboj. Křičeli, že s FBI a Američany zatočí, že jim v Americe udělají paseku, najmou kamikadze, zbourají baráky, naruší hospodářství, zmocní se americké armády a že jako muslimové začnou vládnout světu. Pak mu bylo řečeno, aby na to zapomněl, že ho jenom zkoušeli, jestli je policajt. Tak se stalo a on na to zapomněl. Za pár let se ukázal ten kamarád, co ho jako střelili do hlavy a říkal, že v New Yorku spadnou dvojčata, že tam muslimové zabijí 10 tisíc lidí a ovládnou to tam. Myslel si, jestli se nezbláznil, nicméně 11.9.2001 se stalo to, čím Albánci vyhrožovali. A to je ta spojitost s terorismem. Ze Švýcarska do Čech přišla albánská mafie a spojila se s českou mafii, které velel J. L. Další spojitost je, že mu jeden z Albánců řekl, že L. je do incidentu z 11.9.2001 také zapletený, že L. toho 11.9. ještě s jinými lidmi seděl u televize a čekal, až se to stane. Albánec mu řekl, aby se dal s L. do spolku. V roce 2004 odjel R. Č. na Kostariku, kde probíhal výslech k 11.9. s tím, že je do toho zainteresován. Po návratu mu L. do baráku nastěhoval nějaké lidi, kterých se po dvou letech zbavil, když byli J. L. a ml. a J. L. st. zavření. Po návratu z vězení začali jezdit L. za otcem R. Č. a chtěli opravovat rámy na obrazy. Ani jeden z nich mu nevyhrožoval. Vyhrožovat začal V. L., ale ten k nim nikdy nejedl. V. L. mu říkal, že chytanou T. s dcerou a budou vydírat D. T. a donutí ho přepsat veškerý majetek na L. a když to neudělá, že najedou s výbušninami v New Yorku do baráku, který tam nyní stojí namísto dvojčat.

R. Č. dále uvedl, že mu bylo vyhrožováno L., že všechny z rodiny zabijí, nechají jen starého táta, který je pohřbí. Dne 7.11.2014 byl za synem R., kterému řekl, že aby byl opatrný, že se asi něco stane. Syn to však nechtěl poslouchat. Legálně drženou zbraň Alfa Proj měl R. Č. stále při sobě, zbrojní průkaz získal před čtyřmi roky. Dne 7.11.2014 hrabal listí, přijelo BMW, poznal J. L., když stáhl okénko u spolujezdce. Přišel tedy zezadu k vozidlu již se zbraní v ruce a předpokládal, že zbraň bude držet i poškozený, nic však nadržel. R. Č. měl za to, že ho přijeli chytit. Namířil tedy na poškozeného přes otevřené okénko spolujezdce zbraň a zeptal se, zda jsou teroristi, neboť do té doby si nemyslel, že i poškozený je zapletený do terorismu a výhrůžky myslí vážně. Dotaz opakoval ještě jednou, pokaždé poškozený uvedl, že ano. Usoudil proto, že všechny výhrůžky jsou skutečné a z obavy o svůj život a život své rodiny, vystřelil rychle za sebou. Při druhém výstřelu se auto rozjelo, při jízdě stále střílel do vozidla a v domnění, že vystřelil 5x, od vozidla utekl. Myslel si, že má v zásobě ještě jeden náboj, a proto utekl do domu, kde zjistil, že vystřelil celý bubínek, tedy šest nábojů. Z kapsy pak vytáhl 6 dalších nábojů a nabil je do revolveru. Ze strachu, že L. přežije a jeho rodinu popraví, vyběhl zpět k jeho vozidlu a střelil ho 2x do hlavy. V té době již u vozidla byla dva mladší lidé, kterých se ptal, jestli se L. hýbe, oni kroutili hlavou. Dále vysvětlil, že se v domě nijak nebarikádoval, měl tam sice padací most s hřeby a vyrobil si kopí s různými hroty, to však bylo na obranu před teroristy. Před mnoha lety si také opatřil samopal, tzv. pumpičku, se dvěma zásobníky s náboji, nikdy z něho nestřílel.

Ve veřejném zasedání R. Č. stvrdil pravdivost svých předchozích výpovědích a doplnil, že obava z terorismu rodiny L., byla reálná, a to na podkladě výhrůžek z minulosti. V. L. mu potvrdil, že je jeho otec J. L. terorista. V. L. mu řekl, že ho v případě, že se bude bránit, umlátí k smrti a hodí ze skály. Zbrojní průkaz si pořídil kvůli obavám o život. Ze začátku nosil zbraň denně při sobě v pouzdře, které měl na těle. Když si pořizoval zbrojní průkaz, nepodstoupil žádné speciální lékařské vyšetření, psychologické testy nedělal, nebyly v té době povinné. Dne 7.11.2014 se cítil špatně, ve stresu. Útok na poškozeného si nijak nepřipravoval, výhrůžky trvaly dlouho, byl stále více nervózní. Poškozený měl dvě hole, tak je možné, že si hůl, která není upravená ke střelbě, s sebou nevezal.

Samopal si nepořídil, zůstal v domě po jeho známém, který již zemřel. Samopal měl nejprve ukrytý na zahradě pod přístřeškem, kdyby ho někdo chtěl napadnout v době, kdy přijede k domu. Později jej schoval v domě do skříně v kuchyni. Jednalo se o částečně znehodnocený samopal upravený ke střelbě. Poklop se hřeby v domě vyhotovil asi před deseti lety, aby se k němu do patra nikdo nedostal.

R. Č. dále uvedl, že se na psychiatrii nikdy neléčil, psychické problémy neměl. Nyní je hospitalizován v Psychiatrické nemocnici Dobruška, cítí se poměrně dobře. Užívá léky, po nichž je ospalý, užívání léků se nebrání. Léky mu zhoršují fyzický i psychický stav, má méně energie, nedokáže cvičit, což se odráží i v jeho psychice. Cítí se zdravý, v době činu na tom nebyl psychicky dobře, má za to, že bludy netrpí. Během hospitalizace ve Vazební nemocnici v Brně žádné léky neužíval. Vadí mu, co se stalo, má stále za to, že to co uvádí, je skutečnost. Mohou si za to sami těmi výhrůžkami, tak ho k tomu dohnali.

Kromě J. L. má větší strach z V. L., který mu vyhrožoval a z Albánců H.

Dále byla k věci provedena celá řada svědeckých výpovědí učiněných v době po zahájení trestního stíhání R. Č. J. L., syn poškozeného, vypověděl, že naposledy byl s otcem v kontaktu v den, kdy byl zastřelen, byli domluveni, že se druhý den sejdou na burze v Praze. Na burzu se však otec nedostavil. Z rodiny Č. zná pouze Č. staršího, za kterým jezdil do domu v Chrástu, přičemž s R. Č. se v domě jen pozdravili, více spolu nekomunikovali. Otec nikdy při sobě žádnou zbraň nenosil, s R. Č. neměl problémy.

Svědčce V. L., dcera poškozeného, uvedla, že otce viděla naposledy v den před předmětnou událostí. V rozhodný den v kontaktu s otcem nebyla. Občas jeła s otcem do Chrástu k Č., komunikovali však většinou s Č. starším, který se poškozenému svěřil, že má problémy se synem, který je dle něho schizofrenik, jednou ho měl honit se sekerou.

V. L. viděl naposledy svého otce, poškozeného J. L., týden před událostí. Jméno R. Č. mu nic neříká.

Z výpovědi L. L., dcery poškozeného, vyplynulo, že jí jméno R. Č. rovněž nic neříká. U Č. staršího si její otec nechával rámovat obrazy.

D. P., sestra poškozeného, ve svědecké výpovědi uvedla, že dne 7.11.2014 byla s poškozeným v kontaktu, neboť jí navštívil v bydlišti, odjel kolem 16. hodiny s tím, že musí brzy vstávat, neboť odjíždí na burzu. Osobu Č. nezná.

Ze svědecké výpovědi J. Č., otce R. Č., vyplynulo, že mu není o předmětné věci nic známo. Neví o tom, že by jeho syn měl s rodinou L., včetně poškozeného, nějaké problémy. R. bydlel v domě v., kde asi před pěti lety instaloval na schodiště vedoucí do prvního patra dřevěnou desku s hřeby, měl z něčeho strach. Nikdy se však s ním o tom nebavil. Jednou mu R. vyprávěl, že na zahradě mají přistát helikoptéry s teroristy. Když měl špatnou náladu, tak se choval divně, nenormálně. Svědek se s ním ani moc nebavil, neboť dělal stále problémy. R. měl pistoli, neví však, zda vlastnil zbrojní průkaz. Dne 7.11.2014 v 16.23 hodin jej R. telefonicky kontaktoval s tím, že jej napadli mafiáni, že chtějí zastřelit svědka, jeho dceru i vnučku a že nemá vycházet ven. Na hovor svědek vůbec nereagoval, měl za to, že syn zase přehání. Mluvil rychle, dle svědka nebyl v pohodě. Jméno L. během telefonátu nepadlo.

J. Č., syn R. Č., uvedl, mu dne 7.11.2014 otec volal, svědek však telefon nebral, měl ztišený zvuk. Bylo to kolem 16.00 hodin. Zmeškaných hovorů měl od něho více. Následně, když se zprostředkovaně dozvěděl, že měl otec zastřelit L., tak mu volal a otec to potvrdil. Svědkovi během dne volal i bratr R. s tím, že u něho byl táta a měl zase nějaké stihomamy, říkal, že mu vyhrožuje J. L., že chce všechny zabít i malou K. Měl za to, že je sledován, že ho chce někdo zabít. V domě v Chrástu svědek bydlel v době od jara 2009 do roku 2012, už tehdy měl jeho otec na schodišti namontovaný „padací most“ s hřeby. Otec byl podezřivý, často mluvil o lidech, kteří dělají něco špatného, říkal, že mu chtějí ublížit. Často mluvil o 11. září 2001, o Albáncích z pizzerie v Martinské ulici. Asi v roce 2012 si otec pořídil zbrojní průkaz a revolver, z něhož rád střílel na terč v garáži, jednou střílel i na střelnici.

T. B. ve svědecké výpovědi uvedl, že si v rozhodné době při průjezdu obce Chrást všiml vozidla BMW, které se pravými předními koly nacházelo v příkopě. Měl za to,

že se jedná o dopravní nehodu. Ve vozidle jel T [redacted] B [redacted] společně s manželkou svého otce O [redacted] B [redacted]. U vozidla BMW zastavili společně s dalším vozidlem, přičemž pohledem do vozidla BMW svědek zjistil, že na místě řidiče sedí muž, jakoby položený k sedadlu spolujezdce, krvácel z levé části hlavy. Posádka druhého vozidla mezitím přivolala záchrannou službu. Svědek se vrátil ke svému vozidlu pro autolékárničku a v té době uslyšel dvě rány připomínající výstřel. Když se otočil k BMW, viděl posádku druhého vozidla, které na místě zastavilo, jak utíká do pole, přičemž u vozidla BMW stál muž, který držel v pravé ruce pistoli, oblečen byl do oranžové bundy a tmavších kalhot. Svědek na místo přivolal policii, mezitím se muž, který střílel, z místa vzdálil, vešel do nedalekého domu. U muže v BMW již byl nějaký zdravotník, na hlavě toho muže přibýly dvě rány.

O [redacted] B [redacted] zůstala ve vozidle v době, kdy s T [redacted] B [redacted] registrovali vozidlo BMW v příkopě. K místu se šel podívat jen T [redacted] B [redacted], který jí informoval o tom, že se ve vozidle nachází zraněná osoba a když si chtěl vzít lékárničku, tak jí řekl, že tam někdo střílí, viděl muže se zbraní v ruce. Tohoto muže viděla i svědkyně, a to na příjezdové cestě k osamocenému domu.

F [redacted] K [redacted] rovněž registroval v příkopě vozidlo BMW X5 a další vozidla poblíž zaparkovaná, jednalo se o VW Passat a Škodu Fabii. Ve vozidle BMW spatřil řidiče předkloněného do středu vozidla, krvácel a nedýchal.

D [redacted] K [redacted] ve svědecké výpovědi uvedl, že v rozhodné době jel se svou matkou ve směru od obce Chrást do Plzně. Vozidlo měl vybavené kamerovým systémem, SD kartu se záznamem vydal následně policii. Za obcí Chrást, a to v místě, kde se v zatáčce nachází osamělý dům, se od garáže domu rozjelo šedé vozidlo BMW X5, vjelo do protisměru a skončilo v pravém příkopu ve směru jízdy svědka. Za autem se rozběhl nějaký muž se zbraní v ruce, zbraň měl při těle a křičel, aby nechodili k vozidlu. Muž byl hubený, s krátkými tmavými vlasy a strništěm. Oblečen byl do oranžové bundy. Svědek přesto k vozidlu došel, na sedadle řidiče viděl muže se zakrváceným obličejem. V té době měl muž ruku u ucha, vypadalo to, že telefonuje a šel směrem k domu. Svědek se svou matkou z místa odjeli asi 500 m a následně kontaktovali tísňovou linku. Ve shodě s D [redacted] K [redacted] vypověděla jeho matka L [redacted] K [redacted].

Ze svědectví I [redacted] N [redacted] vyplynulo, že tehdy jela společně s přítelem z Plzně směrem na Chrást, kdy u osamělého domu před obcí Chrást si všimli vozidla mimo vozovku. Měli za to, že se jedná o dopravní nehodu. Za volantem seděl zakrvácený muž ve zhroucené poloze. Poté na místě zastavilo další vozidlo, přiběhl nějaký kluk a vzápětí odběhl pro lékárničku zpátky k vozidlu, s nímž přijel. Na to od domu přiběhl muž ve žluté bundě a ptal se, jestli muž ve vozidle dýchá. Přítel svědkyně řekl, že asi ne a poté vyšly asi dvě nebo tři rány. Neví, kdo střílel. Přítel vyzval svědkyni, aby utekla, proto se rozběhla směrem na Chrást. Shodně jako svědkyně se vyjádřil její přítel S [redacted] Ž [redacted].

Policista P [redacted] P [redacted] při jízdě ve směru z Chrástu na Plzeň registroval vozidlo BMW v pravém příkopu, v místě, kde po levé straně stojí osamocený velký dům. Ve vozidle na místě řidiče seděl muž se skloněnou hlavou a v ní měl dvě díry jako po střele. Ve vozidle žádnou zbraň neviděl. Následně žena, která se nacházela poblíž místa, sdělila, že viděla muže v oranžové bundě, který řidiče v BMW zastřelil.

V rámci ohledání místa činu a obytného objektu na adrese [redacted], byla zajištěna celá řada stop, a to daktyloskopické, balistické, pachové a věcné. Průběh ohledání

dokumentuje protokol a pořízené fotografie (č.l. 18-65). V obytném objektu, byl, mimo jiné, zajištěn revolver zn. ALFA – PROJ, v.č. 6384002290, model 3840, včetně 4 ks nábojů v nábojovém válci a samopal se dvěma kusy zásobníků.

Ze **sdělení P ČR**, Krajského ředitelství Policie Plzeňského kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál (č.l. 384-385) vyplynulo, že zajištěný samopal 26, ráže 7,62x25 Tokarev, je zbraní zařazenou do kategorie A jako zbraň samočinná. Jedná se o zbraň zakázanou, kterou může nabýt do vlastnictví, držet a nosit pouze držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo C, kterému byla udělena výjimka. Po znehodnocení (provedení takových nevratných úprav zbraně, které znemožňují její použití ke střelbě) se z předmětné zbraně stala zbraň kategorie D. Reaktivací zpět na samočinnou zbraň se z ní opětovně stala zbraň kategorie A. R. Č. předmětný samopal jako reaktivovaný obdržel v rozporu se zákonem o zbraních, neboť nesplnil podmínku výše zmíněnou, kdy nepožádal o výjimku k nabytí vlastnictví, držení a nošení zbraně kategorie A a tudíž mu ani nebyla udělena. Ostré náboje byl R. Č. oprávněn držet z titulu držitele zbrojního průkazu, cvičné a pracovní nábojky proto, že je osobou starší 18 let způsobilou k právním úkonům.

Z **kopie zbrojního průkazu** (č.l. 379-380) je zřejmé, že R. Č. je držitelem zbrojního průkazu pro kategorie A,B, a E.

Dle **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví balistiky** (č.l. 368-375), je zřejmé, že se v případě zajištěného revolveru jedná o palnou krátkou kulovou zbraň – šestiranový revolver tuzemské provenience Alfa Proj, model 3840, ráže 38 Special, v.č. 6384002290. Jedná se o zbraň střelbyschopnou. Mikroskopickým porovnáním vývrtu střel předložených ke zkoumání na střelách získaných zkušební střelbou této zbraně bylo prokázáno, že střely byly vystřeleny z vývrtu hlavně této zbraně. Na samopalu 26 tuzemské provenience Česká zbrojovka Uherský Brod, je ráže 7,62x25 Tokarev, v.č. 138691, byly zjištěny stopy po jeho reaktivaci (uvedení zpět do střelbyschopného stavu). Ve dvou zásobnících k samopalu bylo zjištěno 48 ks vojenských kulových nábojů ráže 7,62x25 Tokarev, které lze použít ke střelbě.

Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, který soud rovněž provedl k důkazu, vyplynulo, že poškozený J. L. utrpěl průstřel hlavy se vstřelovým otvorem vpravo v krajině spánkové těsně před horním úponem boltce a výstřelovým otvorem vlevo na přechodu krajiny spánkové a lícni. V průběhu střelného kanálu došlo k pohmoždění obou spánkových laloků mozku a k téměř kompletnímu přehmoždění mozkového kmene. Zástřel hlavy se vstřelovým otvorem na temeni těsně vpravo od střední čáry, kdy střelný kanál probíhal ve směru dlouhé osy těla pravým temenním lalokem mozku až na spodinu lebeční, kdy na konci střelného kanálu byl nalezen plášť a deformované jádro projektilu. Zástřel hlavy se vstřelovým otvorem ve střední čáře na rozhraní krajiny čelní a temenní, kdy střelný kanál probíhal ve směru dlouhé osy těla mezi čelními laloky s rozmožděním mozkového vazníku, pronikal spodinou lebeční a končil v hlubokých strukturách pod spodinou lebeční, nejspíše v oblasti nosohltanu. Průstřel krku se vstřelovým otvorem vpravo v oblasti úhlu dolní čelisti a výstřelovým otvorem vlevo v oblasti přední řasy podpaždí, střelný kanál probíhal pouze na rozhraní svaloviny a podkoží, bez poškození hlubších struktur. Zástřel krku se vstřelovým otvorem na horní přední ploše ramene, střelný kanál probíhal v podkoží pravého ramene, pronikal do hlubokých struktur krku a končil ve svalstvu levého ramene, kde byl na jeho konci nalezen celoplášťový projektil, v průběhu střelného kanálu došlo k poranění jícnu, hrtanu a průdušnice. Zástřel hrudníku se vstřelovým

otvorem vpravo na přední ploše hrudníku pod vnitřním koncem klíční kosti, střelný kanál probíhal šikmo shora dolů, zprava doleva a vzad a končil v podkoží zad v úrovni osmého žebra, kde byl nalezen celoplášťový projektil, v průběhu střelného kanálu došlo k průstřelu kmene plicní tepny, hrudní srdečnice, osrdečnickového vaku, dolního laloku levé plic, bránice a 8. žebra v čáře zadní pažní. Poškozený dále utrpěl průstřel šíje, kdy střelný kanál procházel pouze podkožím a zástřel hrudníku se vstřelovým otvorem vpravo na zadní ploše ramene, střelný kanál pronikal svalovinou zad a pravou lopatkou a končil vpravo pod zástěnnou pohrudnicí těsně při páteři v úrovni druhého žebra, kde byl nalezen celoplášťový projektil.

U poškozeného bylo dále zjištěno rozlámání klenby a spodiny lebeční, povlak krve pod tvrdou plenou mozkovou, ložiskové úrazové prokrvácení měkkých plen mozkových, volná krev v pohrudničních dutinách, krev v osrdečnickovém vaku, kolaps levé plic a známky aspirace krve do plic.

Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo přehmoždění mozkového kmene při průstřelu hlavy. Zranění zjištěná na těle poškozeného mají dle znalců charakter poranění, jejichž vznik je vysvětlitelný opakovaným výstřelem z krátké ruční palné zbraně s jednotným střelivem. Jednalo se o zranění, která vznikla v krátkém časovém sledu za sebou za života poškozeného. Skutečnost, že poškozený měl sedět ve vozidle na místě řidiče a ke střelbě mělo dojít z pravé vnější strany vozidla, z prostoru dveří předního spolujezdce, není v rozporu s pitvou zjištěným průběhem střelných kanálů poranění. Průběh dvou střelných kanálů ze zástřelů na temeni hlavy, které byly orientovány ve směru dlouhé osy těla, by mohl dle znalců svědčit, při relativně nezměněné pozici střelce, o střelbě v okamžiku zhroucení těla poškozeného na sedačku spolujezdce, tedy v poloze tak, jak bylo tělo poškozeného nalezeno při ohledání znalcem na místě činu. V daném případě se jednalo o poranění v souvislosti s násilným zásahem druhé osoby. Smrt poškozeného představuje z hlediska soudně lékařského smrt násilnou – ze zevních příčin a je v přímé a příčinné souvislosti s utrpěným poraněním.

Poškozený nebyl v okamžiku smrti jakkoliv ovlivněn ethylalkoholem. Chemicko-toxikologické vyšetření biologického materiálu, odebraného při pitvě poškozeného, neprokázalo sledované skupiny drog a ani jiné toxikologicky významné extraktivní nebo těkavé látky.

Vzhledem k tomu, že ambulantní vyšetření R■■■■ Č■■■■ znalci z oboru psychiatrie a psychologie nebylo pro vypracování znaleckých posudků dostačující, navrhli znalci nařízení ústavní observaci jeho osoby, která byla nařízena rozhodnutím Okresního soudu Plzeň – jih ze dne 12.2.2015 pod sp. zn. 13Nt 1201/2015. Z následně vypracovaného **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, vyplynulo, že R■■■■ Č■■■■ v době spáchání trestné činnosti a v době ústavní observace trpěl závažnou duševní chorobou z okruhu psychóz, trvalou poruchou s bludy. Tato porucha se projevuje poruchami myšlení, bludy paranoidně persekucními, kdy jmenovaný se dlouhodobě cítí ohrožen domnělými nepřáteli, má pocit, že je mu vyhrožováno likvidací jeho osoby a jeho rodiny, dále bludy megalomanskými (je agentem FBI), přičemž do svých bludných systémů zapracovává i nesouvisející události. V chování R■■■■ Č■■■■ se nemoc projevuje např. budováním ochranných opatření v domě, ozbrojováním se a sociální izolací v posledních letech. R■■■■ Č■■■■ žije sám, nemá žádnou přítelkyni, kamarády, stýká se jen s nejbližší rodinou. Jmenovaný spáchal trestný čin pod vlivem chorobných prožitků, cítil se poškozeným ohrožen na životě a pokud by ho nezneškodnil, byl by sám zabit či odvezen a znásilňován. U R■■■■

Č. byla dále zjištěna smíšená porucha osobnosti, která byla přítomna jak v době spáchání trestného činu, tak i v době observace, z forenzního hlediska však nemá v tomto případě význam. Z forenzního hlediska není významné ani škodlivé užívání více psychoaktivních látek, které bylo u R. Č. zjištěno. Vnímání okolností trestného činu je u R. Č. chorobně zkresleno vlivem duševního onemocnění, proto zkresleně chápe i smysl trestního řízení, dokazování, soudního projednávání i smysl a účel event. uloženého trestu (vše považuje za vůli a konání svých šéfů). Trvalá porucha s bludy vedla u R. Č. v době spáchání činu k úplnému vymizení rozpoznávacích i ovládacích schopností. Jmenovaný nebyl vůbec schopen rozpoznat protiprávnost svého chování, ani své chování ovládat. Pobyt R. Č. na svobodě shledala znalkyně pro společnost krajně nebezpečným, neboť by se pod vlivem psychotických prožitků mohl dopouštět dalšího závažného protispolečenského jednání. Jako nejvhodnější ochranu společnosti znalkyně navrhla uložení ochranné zabezpečovací detence. Efekt ochranné psychiatrické léčby je v tomto případě velmi nejistý vzhledem k tomu, že tento typ duševní choroby většinou velmi špatně reaguje na léčbu antipsychotiky, což je navíc zhoršováno dlouhodobým neléčeným průběhem nemoci. Další prognosticky nepříznivý faktor je dle znalkyně nekritičnost R. Č. a jeho negativistický přístup k užívání psychofarmak. V neposlední řadě znalkyně navrhla zabezpečovací detenci i vzhledem k mimořádné nebezpečnosti R. Č. (soudě dle způsobu, jakým byl čin spáchán).

Znalkyně ve veřejném zasedání stvrdila závěry posudku a doplnila, že s R. Č. byla v kontaktu v rámci každodenních lékařských vizit, které na oddělení probíhají každý všední den, měla také k dispozici zápisy z kontaktů posuzovaného se zdravotnickým personálem a výsledky vlastního vyšetření, které proběhlo ve třech sezeních, kdy byla podrobně rozebírána anamnéza posuzovaného, jeho předchorobí, vztahy v jeho rodině a také okolnosti trestného činu.

V době hospitalizace posuzovaný neužíval žádná psychofarmaka, neboť je preferoval neužívat, měl k tomu výhrady. Během hospitalizace se u R. Č. bludy neprojevovaly. Jeho nemoc v běžném kontaktu neměla žádný vliv na jeho chování, což je ovšem jeden z typických projevů této nemoci. Mnoho lidí, kteří touto poruchou trpí, může pro okolí a navenek být naprosto nenápadných až do chvíle, kdy dojde k nějaké kritické situaci, kdy se to jednání pod vlivem této choroby projeví.

Znalkyně dále zdůraznila, že posoudila osobu R. Č. jako krajně pro společnost nebezpečnou právě s přihlédnutím k poruše, kterou trpí, přičemž tento typ poruchy špatně reaguje na léčbu, a to zejména i s ohledem na dlouhodobě neléčené probíhající onemocnění. Čím déle to onemocnění probíhá bez adekvátní léčby, tím se dle znalkyně zhoršuje prognóza toho, jak posuzovaný potom na léčbu zareaguje, jaký bude mít léčba efekt. Předmětný typ poruchy obecně velmi špatně na léčbu reaguje a velmi špatně se zvládá pomocí léků. Pokud bylo soudem znalkyně předestřeno, že posuzovaný při veřejném zasedání uvedl, že na jeho obavy a strach z možného útoku zvenčí nemají psychofarmaka žádný vliv, tak to jen potvrzuje závěr, že psychofarmaka na daný typ poruchy špatně reagují a může se stát, že se neprojeví léčebný efekt léků, ale mohou se spíše projevit nějaké vedlejší účinky, což je také dle znalkyně jeden z hlavních důvodů, proč navrhla R. Č. uložit zabezpečovací detenci.

Dle přesvědčení znalkyně se u posuzovaného porucha vyvíjí již několik let, možným začátkem mohl být jeho pobyt v zahraničí zhruba v roce 2004, přičemž i podle výpovědí svědků byly signály o tom, že už před lety byly zaznamenány nějaké nápadnosti v jeho

chování. Rovněž byla k dispozici výpověď policisty, který si vzpomněl, že v roce 2007 řešil nějaké oznámení posuzovaného, které znělo velmi bizarně a z profesního pohledu až chorobně.

Jedním z typických projevů této nemoci je dle znalkyně skutečnost, že si posuzovaný nemoc neuvědomuje, tzn. je k ní nekritický, chybí náhled a posuzovaný si často myslí, že léky nepotřebuje. V době pobytu na psychiatrii byl posuzovaný přesvědčený, že žádnou léčbu nepotřebuje, přičemž k podstoupení této léčby měl ambivalentní postoj.

Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, se intelekt R. Č. pohybuje v pásmu mírného nadprůměru, jednotlivé výkony jsou nevyrovnané, verbální složky dosahují průměru, avšak neverbální schopnosti dosahují až pásma výrazného nadprůměru. Od mladé dospělosti se u R. Č. projevují rysy impulsivity, nezdrženlivosti, egocentričnosti, histrionské a zejména dissociální. V posledních deseti letech u něho postupně dochází k sociálnímu stažení se, útlumu pracovních volnočasových aktivit, nárůstu paranoidity a postupnému rozvoji bludného systému - trvalé poruchy s bludy. Toto onemocnění spadající do okruhu psychóz se promítá do jednání R. Č., jeho osobnost však zůstává integrovaná a lze v ní nadále najít oslabené rysy premorbidní osobnosti. R. Č. má dostatečnou kapacitu paměti (paměťový výkon nadprůměrný), aby si mohl prožité události správně zapamatovat a poté reprodukovat. V inkriminované době byla u něho přítomna porucha myšlení. Vzhledem k rozvinutému bludnému systému dochází k poruše při vyhodnocování informací z reality, data jsou paranoidně zpracována a dochází u něho k reakcím na základě těchto mylných analýz (např. hůl ležící vedle řidiče je považována za střelnou zbraň a dochází tak ke vzniku obav o život). R. Č. nevhodně vyhodnocuje sociální kontext situace (neostýchá se pokračovat ve střelbě před svědky), jeho myšlení je ovládáno paranoidní představou, jež v danou chvíli blokuje intelektový potenciál v reálném hodnocení situace. Dle popisu události svědky i samotným R. Č., nejednal R. Č. v době páčání činu v afektu. Přecházela u něho postupně narůstající tenze z paranoidních představ během posledních dnů, která se projevovala poruchami spánku, nervozitou, stresem a nárůstem bezpečnostních opatření. Trestný čin byl přímým důsledkem rozvoje ataky trvalé poruchy s bludy. Motivaci lze dle znalkyně označit za jednoznačně patologickou, vzniklou na základě zhoršení dlouhodobého průběhu psychotického onemocnění – trvalé poruchy s bludy. Díky paranoidní percepci R. Č. neadekvátně zpracovával podněty a informace, na základě této patologické analýzy přikročil k iracionálnímu řešení situace. Premorbidní rysy jeho osobnosti mohly ovlivnit maximálně způsob, jakým řešení situace uchopil.

Vzhledem k paranoidnímu vnímání světa R. Č. vyhodnotil a vyhodnocuje předmětné jednání doposud jako „jediné možné řešení“. Vzhledem ke svému duševnímu onemocnění není schopen vnímat reálný dosah a význam svého jednání, trestný čin i následný vývoj jsou zasazeny do bludného systému.

U R. Č. nebyla zachycena patologická bájná lhavost, může však u něho docházet ke zkreslování či blokování informací ve snaze zachovat bludný systém konzistentní.

Otázka možné míry resocializace je dle znalkyně přímo úměrná úspěšnosti léčby primárního duševního onemocnění. Vzhledem k malé míře efektivity farmakoterapie na tento typ poruchy, nelze při přetrvávání bludného systému vyloučit další závažné protispolečenské jednání z chorobné motivace. R. Č. je zlobný, svěhlavý, podezřívavý, není mu cizí

překračovat pravidla. Za poměrně brutální a bezskrupulózní lze označit projednávaný trestný čin. Dle znalkyně lze předpokládat, že osobnostní predispozice R■■■■ Č■■■■ umožňují pod tlakem využívat intenzivní formy brachiální agrese.

Znalkyně ve veřejném zasedání stvrdila závěry posudku a vysvětlila, že při zpracování posudku vycházela z anamnestických dat poskytnutých R■■■■ Č■■■■ z výpovědí rodinných členů a trestních stíhání v souvislosti s požitým alkoholem. Porucha s bludy byla dle znalkyně zjištěna též na základě testů, které není možno obelhat, přičemž s ohledem na uvedené lze dovodit, že porucha je již zakořeněná a rozrostlá. R■■■■ Č■■■■ měl dle znalkyně strach, že bude z důvodu přítomnosti duševní poruchy vyloučen z FBI a nebude tak chráněn.

Dle závěrů dalšího ve věci zpracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byla v moči R■■■■ Č■■■■ prokázána přítomnost cannabinoidů.

Podle § 239 odst. 1 trestního řádu nejde-li o případ, kdy si soud rozhodnutí o ochranném léčení, o zabezpečovací detenci nebo o zabránění věci vyhradil podle § 230 odst. 2, může je uložit ve veřejném zasedání, jen navrhne-li to státní zástupce.

Podle § 100 odst. 1 trestního zákoníku soud uloží zabezpečovací detenci v případě uvedeném v § 47 odst. 2, nebo jestliže pachatel činu jinak trestného, který by naplňoval znaky zločinu, není pro nepřičetnost trestně odpovědný, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti.

Podle § 100 odst. 5 trestního zákoníku zabezpečovací detence potrvá, dokud to vyžaduje ochrana společnosti. Soud nejméně jednou za 12 měsíců a u mladistvých jednou za 6 měsíců přezkoumá, zda důvody pro její další pokračování ještě trvají.

Podle § 100 odst. 6 trestního zákoníku zabezpečovací detenci může soud změnit dodatečně na ústavní ochranné léčení, pominou-li důvody, pro něž byla uložena, a jsou současně splněny podmínky pro ústavní ochranné léčení.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku nebyl-li uložen trest propadnutí věci uvedené v § 70, může soud uložit, že se taková věc zabírá, ohrožuje-li bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společnosti, anebo hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zločinu.

Po zhodnocení všech ve věci provedených důkazů lze uzavřít, že poškozený J■■■■ L■■■■ zemřel násilným jednáním, z jehož spáchání je důvodně podezřelý R■■■■ Č■■■■, který se k tomuto činu doznal a jeho doznání také koresponduje s dalšími ve věci provedenými důkazy. Jedná se zejména o svědectví osob, které se v rozhodné době nacházely na místě činu a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Pokud se týče přechovávání samopalu, i k takovému jednání se R■■■■ Č■■■■ doznal, přičemž jeho doznání koresponduje s nálezem této zbraně v jeho trvalém bydlišti. Nutno dodat, že předmětné skutky vykazují veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Vycházejí zejména ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, shledal soud splnění všech zákonných podmínek pro obligatorní uložení zabezpečovací detence R. Č. Nutno v tomto směru zdůraznit, že R. Č. trpí závažnou duševní chorobou, a to trvalou poruchou s bludy, která také vedla k vymizení jeho rozpoznávacích i ovládacích schopností v době činu jinak trestného, který by naplňoval znaky zvláště závažného zločinu a z jehož spáchání je R. Č. důvodně podezřelý. Uvedená skutečnost také našla odezvu v rozhodnutí státní zástupkyně o zastavení trestního stíhání R. Č. pro nepřičetnost. S přihlédnutím pak k typu duševní choroby, kterou R. Č. trpí a která je dle znalkyně velmi špatně léčitelná antipsychotiky, a to při zvážení dlouhodobé neléčitelnosti této choroby a negativistického přístupu jmenovaného k užívání psychofarmak, současně nelze důvodně předpokládat, že by případně uložené ochranné léčení vedlo k dostatečné ochraně společnosti před dalším závažným jednáním R. Č., kterého by se mohl dopouštět pod vlivem psychotických prožitků. Proto soud rozhodl o uložení zabezpečovací detence postupem podle § 100 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku.

V intencích návrhu státní zástupkyně soud dále rozhodl podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku o zabrání věcí, a to zbraní specifikovaných ve výroku tohoto usnesení, neboť v daném případě se jedná o věci, které byly užity ke spáchání trestného činu (zvláště závažného zločinu vraždy a přečinu nedovoleného ozbrojování), ohrožují bezpečnost lidí a hrozí nebezpečí, že budou sloužit ke spáchání zločinu. Nutno dodat, že soud nezvolil alternativně státním zástupcem navržený postup podle § 101 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť *osobou, kterou nelze stíhat nebo odsoudit*, např. z důvodu zániku trestnosti, může být jen osoba trestně odpovědná, kterou však R. Č. v době spáchání činu nebyl, neboť byl shledán nepřičetným.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost d o t ř í d n ů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu ČR v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. Stížnost **má** odkladný účinek.

V Plzni dne 8. července 2015

JUDr. Ivana Růžicková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kateřina Votípková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a vykonatelnosti dne 14.7.2015.
Připojení doložky provedla dne 16.7.2015 Kateřina Votípková